

NAROWNANIE (1) *sb n*

N sg narównani(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) i XVIII w.

Wyrównanie; przen: zlikwidowanie sporu:

*Fraza: »stało się narownanie«: przeto [Cesarz, król polski i czeski] nie byli do Wiednia ziecháli/ á
tám nie zftáło nárownánie o co miedzy nimi lzło. BielKron 328.*

Cf **NAROWNAC**

LW